

Η
ΣΑΛΠΗΓΕ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

ΠΑΡΑ
Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ.

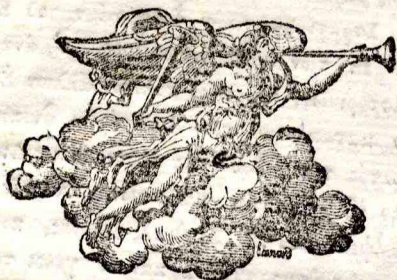

«Μη δὲ ἐπέω τὴν δόξαν σου, μηδὲ τὰ
«συμφέροντα σου ἐθελήσῃς τῶν»
(Δαβὶδ.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΩΝΣΤ. ΚΑΤΣΟΡΧΗ.

1840.

Η

ΣΑΛΠΙΓΓΕ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Μη δὲς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, μηδὲ τὰ
συμφέροντά σου ἐθνεύλλοτρίῳ·
(Δαβίδ.)

Ἀριθμ. 5—6. Ἔτος πρῶτον, τῆ 15. Ἰουλίου 1840.

Συνέχεια τῶν ἀθλῶν τοῦ ἐν Γαλατζίῳ Ἑλλ.
Ἰποπροξένου Κ. Π. Εἴνου Πατρῆου.

Ἐξεθέσαντες διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου μας, τὰ ἐκ-
τοξευθέντα βυπαρὰ βέλη τῶν ὕβρεων, κατὰ τοῦ προσώ-
που τοῦ Ἀντωνίου Ἀνδρέα, τὰ ὅποια ὑπέστη φρικώδη
ἀδικήματα, τὰς ἐπαισητάς καὶ μεγάλας ζημίας αὐτοῦ,
καὶ συνάμα τὴν τολμηθεῖσαν ἀνήκουστον καὶ Σατραπικὴν
ἐξορίαν τοῦ ἐξ Ἄργους Π. Μακρῆ, καὶ τὰ κατὰ συ-

3

ΣΥΛΛΟΓΗ
ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗ

νέπειαν ταύτης θηριώδη ἀποτελέσματα, δηλ. τὴν κατα-
χθόνιον καὶ Στρατιγηματικὴν δολοφονίαν τοῦ Ἑλλήνου.
— Νομίζομεν ἐκ τῶν καθηκόντων μας, ὡς ἀναφέρωμεν
ὀλίγα τιμὰ, ἱστορικῶς, καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων Ἑλλήνων:
— δηλ. τὴν καταπίεσιν τῶν ἱερωτέρων δικαιωμάτων,
τοῦ δικαιοῦματός των διὰ τῆς σφετερήσεως Δικαστικῆς
ἐξουσίας, τὴν ἐξέθρῃσιν τῆς τιμῆς των, καὶ τῆς Ἐθνικῆς
αὐτῶν ὑπολήψεως, — τὰς Σκυθικὰς ἐξουσίας, καὶ τὰς ἀ-
πανθρώπους φυλακίσεις αὐτῶν, καὶ ἐν γένει τὰς διαφό-
ρους στιγερὰς μιστιγώσεις, καὶ ἀπαρακαλύπτους παρα-
νομίας τοῦ ἀληθοῦς Ἑένου ὑπαλλήλου.

Γαλάτζιον ἔτος 1834-35.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ Β΄.

Ἕλληνας εἰς τὴν πατρίδα του, ἐμποδίζεται παραδόξως ἀπὸ
τὸν Κ. Π. Ἑένον Ἑλλ. Ὑποπρόξενον, ἀνευ τινος αἰτίας,
ἢ ὀρθώτερον εἰπεῖν, ἀνευ τινος ἐνάγοντος, διότι τὸ ὕψωμα
τοῦ ἐμποδίου ἐπλέκετο μὲν ἐν τῷ σκότει, ἀλλ' ἐκ προμε-
λέτης ὅμως, ὡς ὑπὸ τὸ πρόσημα τοῦ Χατζ-Ἀδάμ Γεωρ-
γίου, αἰτῶν παρὰ τοῦ Ἑλλήνου 800 Ὀλλανδικὰ, ὡς χρεω-
στούμενα δῆθεν, εἰς τὸν Ἠγοούμενον τοῦ Βατοπαιδῖνου
Μοναστηρίου, Κυρίου Δακνιήλ, ἢ ἀνεψιῶν αὐτοῦ. — Τὴν
ὑπεράσπισιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἀνεδέχθησαν μετὰ
ζήλου ὅλοι σχεδὸν οἱ αὐτόθι ὁμογενεῖς, ἀλλὰ οὔτε οἱ

τρόποι, οὔτε τὰ μέσα αὐτῶν ἠδυνήθησαν νὰ μεταβάλ-
λωσι τὴν σταθερὰν καὶ ἐπίμονον θέλησιν τοῦ Κυρίου Π.
Ἑένου. εἰς τὸ νὰ πληρώσῃ ὁ περὶ οὗ πρόκειται Ἕλληνας
εἰς τὸ πείσμα τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀπέναντι πάσης
νομικῆς διατυπώσεως, 800 Φλωρία τούτου ἔνεκεν, ἐπέισθη
μετὰ ταῦτα ὁ Κ. Ἑένος νὰ διορισθῇ κατὰ τὴν αὐτόθι ἐπι-
μοταξίαν καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας πρεσβεῖον αἱ
τῶν Συμ. Δυνάμεων Ἀρχαί, καὶ μάλιστα αἱ τῆς Γαλι-
λίας, Διαιτιτικῆς ἢ Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ γνωμοδοτήσῃ
καὶ ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, — μέλη τῆς ὁ-
ποίας ἐδιορίσθησαν οἱ τῶν: μεγαλοφρεῖς καὶ πολυπράγ-
μονες Ἀθ. Εὐδελος, καὶ Κωνσταντῖνος Πρασ. Παππά-
ζογλος, οἵτινες συνελθόντες καὶ συσκεφθέντες κατ' ἐπα-
νάληψιν πεντάκις περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, καὶ ἰδόντες
ὅτι δεῖται ἀνάγκης ἢ σύμπραξις τρίτου, — ἔλαβον κατὰ
πράξιν τὸν ἐμπορικώτατον καὶ εὐπόληπτον Κ. Γ. Κα-
ταχάτζουλαν, οἵτινες μετὰ τριπλῆν συζήτησιν ἐξέδωκαν
ἀπόφασιν ὑπὲρ τοῦ ἐμποδιζομένου Ἑλλήνου. — ἀλλ' ὁ συ-
νήγορος τῶν Ὀλλανδικῶν βίβαια, Ὑποπρόξενος Ἑέ-
νος! ἀποβλέπων εἰς σκοποὺς ἄλλους δὲν ἐκτελεῖ τὴν ἐκ-
δοθεῖσαν ἀπόφασιν, ἀλλ' ἐπιμένει αὐθαίρετως εἰς τὴν ἐκ-
τέλεσιν τῆς πληρωμῆς τῶν Φλωρίων, ἢ εἰς τὴν σύστησιν
ἐκ νέου ἄλλης Ἐπιτροπῆς. τῶν τεχνούργημα
φαντασίας ἐλοκάκου! προσβάλλον ἀνακιδῶς τὴν
φιλοτιμίαν καὶ τὸν ἀμεμπτον χαρακτῆρα τῶν τῆς ὑπο-
θέσεως ταύτης διορισθέντων δικιτητῶν ἐν ἐνὶ λόγῳ ἢ
καταδυνάστευσις αὐτῆ ἠνάγκασε ἔκτοτε τὸν ἐμποδιζόμε-
νον νὰ προσφύγῃ ἐκ τῆς δεξιότητος του καὶ ἀπειρείας του.

ἴσως καὶ ἐκ τῆς συμβουλῆς τινῶν Μοχθηρῶν, εἰς τὰ πλέον
 μιᾶρὰ καὶ χαμερπῆ τῆς ἀσυνειδήτου στρεφодиκίας καὶ
 ἀγρίου συκοφαντίας μέσα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπροκάλεσαν τὴν
 ἐκ Γαλατζίου δραπέτευσίν του ἐν μεσονυκτίῳ, — ἀλλὰ παρα-
 λείποντες τὰ ροικώδη ταῦτα ἐν τῇ κοινωνίᾳ κακὰ καὶ τὰ κατὰ
 τοῦ χαρακτῆρος πολλῶν εὐπολήπτων ὑποκειμένων προσα-
 φθέντα ταλμῆρὰ ἀδικήματα τοῦ βλακῆς τούτου. — Ἐπα-
 νερχόμεθα εἰς τὸ προκείμενον νὰ ἐξετάσωμεν, ἐπὶ τίνι βέ-
 σει, καὶ ποῦ σφριζόμενος ὁ Κ. Π. ἀκύρωσε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος
 ἀπόφασιν; Ἄνευ νόμου, καὶ λόγου οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι·
 ἀλλ' ἐστὶ, — ὑποθέτομεν εἰς μίαν στιγμὴν τὴν ἀπόφασιν
 ταύτην ἄδικον; ἐρωτῶμεν λοιπὸν, πόθεν σὺ Κύριε Ἐξέ-
 λαβες τὸ προνόμιον, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν τὸ παρανόμιον,
 διὰ νὰ ἀρπάξῃς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Δικαστοῦ ἀπὸ τὰς χει-
 ρας, καὶ νὰ ἀκυρῆς δι' ἐνὸς μόνου λόγου σου ἀποφάσεις
 τὰς ὁποίας ὁ νόμος διατηρεῖ ἰσχυρὰς καὶ ἀκροαδάντους;
 — ἢ τίς σὲ ἀπεκατέστησε Συνήγορον εἰς χρέη τὰ ὁποῖα
 δὲν εἶναι τῆς ἀρμοδιότητός σου; δηλ. σὺ δὲν ἔχεις τί να
 διεκδικήσῃς παρὰ μόνον νὰ ἐκτελέσῃς; καὶ ἂν ἡ ἀπόφα-
 σις ἄδικος, — χρεωστῆ νὰ τὸ εἰπῇ ὁ ἀντίδικος καὶ ὄχι
 ἐσὺ; διότι καὶ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν ἀξίωμα, νταβατζῆς
 καὶ κριτῆς ὄλμᾶς. — ἢ μήπως ἐνόμισες ὅτι ἐκ τῆς
 Ἱποπροξεντικῆς σου ἀξίας κρέμονται αἱ ἀρχαὶ καὶ βέ-
 σεις τῆς Κοινωνίας; — « τὸν νόμον ἄρχειν τάττομεν
 καὶ οὐ τὸν ἄρχοντα, ἔλεγεν, ὁ Σοφώτερος τῶν προγόνων
 μας, διότι ἀποκαθίσταται τύραννος » — καὶ ὁ Νόμος πάν-
 των βασιλεὺς θνητῶν τε καὶ ἀθανάτων ὁ Πίνδαρος; —
 καὶ ἄλλοι ἄλλα πολλότατα, πρὸς καλὴν ὁδηγίαν,

συνέγραψαν καὶ ἀφῆκαν, ἀλλ' ἐσὺ μὴ δυνάμενος, ἢ μὴ
 θέλων νὰ ὠφελῆσαι ἐκ τῶν τοιούτων, προτιμᾶς νὰ ἄρ-
 χῃς κατὰ τοὺς ἀπαιδεύτους τῶν ἀρχόντων, « οἵτινες
 νοῦν οὐκ ἔχοντες (ὡς φησὶ Πλούταρχος) μιμῶνται τοὺς ἀ-
 τέχνους Ἀνδριαντοποιούς, ἢ νομιζοῦσι μεγάλους καὶ ἀ-
 δροὺς φαίνεσθαι τοὺς κολοσσούς, ἂν διαβεβηκότες σφόδρα
 καὶ διατεταμένους καὶ κεχηνώτας πλάσσωσιν· οὕτω καὶ
 οὗτοι βαρυτύπος φωνῆς καὶ βλέμματος, τραχύτητος, καὶ
 δυσκολίᾳ τρόπων, καὶ ἀμιξίᾳ διαίτης ὄγκου ἀρχοντίας
 καὶ σεμνότητι μιμῶσθαι δοκοῦσιν· οὐδ' ὄτιοῦν τῶν κολο-
 σσικῶν διαφέροντες Ἀνδριάντων· οἵτινες τὴν ἔξωθεν ἡ-
 ρωικὴν καὶ θεοπρεπῆ μορφήν ἔχοντες: ἐντὸς εἰσὶ μεστοὶ
 καὶ λίθου καὶ μολύβδου, — « δὲν ἀγνωστὸν δὲ μήτε
 τοῦτο ἴσως Κ. Ποθητέ· μηδαμῶς, ὅτι, « τὸν ἄρχοντα
 δεῖ πρῶτον αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ κτησάμενον καὶ κατευθύνον-
 τα τὴν ἀρχὴν καὶ καταστησάμενον τὸ ἦθος, οὕτω συναρ-
 μόττειν τὸ ὑπήκοον· οὔτε γὰρ πίπτοντος ἐστὶν ὀρθοῦν,
 οὔτε διδάσκειν ἀγνοοῦντος, οὔτε κοσμεῖν ἀκοσμοῦντος, ἢ
 τάττειν ἀτακτοῦντος, ἢ ἄρχειν μὴ ἀρχομένου: ἄρχει δὲ
 τοῦ ἄρχοντος ὁ νόμος » — τοὺς ὁποίους καὶ εἰδὼς σὺ παρα-
 βάνεις καὶ ἀθετεῖς ἐθελοκακῶν.

Προσκαλοῦμεν τὸν Κύριον Π. Ξένον ν' ἀναιρέσῃ ὅσα νομί-
 ζει ψεῦδη, ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἂν ἦναι τίμιος ἄνθρωπος
 δὲν πρέπει νὰ ἀρνηθῇ τὴν δημόσιον ὑπεράσπισίν του.

(Ἀκολουθοῦν τὰ ἄλλα, ἀκολουθοῦν.)

Ἡ φωνὴ τῆς ἐλευθερίας, ὑποφέρει μέχρι τοῦδε τρεῖς τρομερὰς κατασχέσεις: τὰ αἴτια ταῦτα ἀγνοεῖ πᾶς τις, — πρώτη κατάσχεσις αὐτῆς ἐνεργήθη περὶ τὴν 7 Μαΐου ε. ε. καὶ ὄδον αὐθαιρέτως ἀπὸ τὸν δημόσιον κατήγορον: ὅστις ἀφ' οὗ ἐξεγύμνωσε τὸν διανομέα μας ἀπὸ ὅσων φυλλάδια εἶχε μαζὴ του, τὴν ἀρμάτωσε μετὰ τὸ παραπόδα; γραμματίων (Τουρκιστὶ δεσχερέ) τὸ ὅποιον δὲν φέρει παντελῶς δημόσιον χαρακτῆρα, διὰ τὸν λόγον.

α) Διότι ἔπρεπε νὰ ἔχη τὴν σφραγίδα τῆς εἰσαγγελίας, ἢ τῆς Ἀστυνομίας, — β.) διότι ὁ Κύριος δημόσιος κατήγορος δὲν ἦτον ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος, διὰ νὰ κάμῃ τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος κατάσχεσιν καὶ μάλιστα ἄνευ μαρτύρων, διότι ἂν ὑπῆρχαν μάρτυρες: φυσικῶς τῶ λόγῳ ἔπρεπε νὰ συνοπογράψωσιν εἰς τὸν Τουρκοδεσχερέ, — γ.) διότι δὲν ἔγινε πράξις ἐπὶ τῆς κατασχέσεως, — καὶ τοῦτο δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν Τουρκοδεσχερέ. — δ.) διότι αἱ κατασχέσεις αἰτινὲς γίνονται καὶ ὄδον φέρουσι χαρακτῆρα

« Ἐλαβα παρὰ τοῦ διανομέως Ζ. Κωνσταντίνου φυλλάδια ἕνδεκα τῆς Ἑλληνικῆς Σάλπιγγας, τὰ ὅποια κατέσχεσα. »

Ἀθῆναι τὴν 7 Μαΐου 1840.

Π. Τζαγκαρόλας.

91
κατασκοπίας, — ε.) καὶ τελευταίον, διότι ὁ Κ. Τζαγκαρόλας δὲν ἐσημείωσε τὸν τίτλον του « δημόσιος κατήγορος » εἰς τὸν Τουρκοδεσχερέ.

Ἐνταῦθα παύομεν ἀποκαμόντες τοῦ νὰ ἐκτυλίσωμεν τὸν μίτον τὸν συνδέοντα εἰς φάκελλον τὰ φρικιῶδη ἀδικήματα ἐπὶ τῆς κατασχέσεως ταύτης: ὅθεν καὶ ἐμβαίνομεν εἰς τὴν διήγησιν τῆς δευτέρας.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Ἡ δευτέρα κατάσχεσις καὶ ἡ τρομεροτέρα ἐνεργήθη περὶ τὰς 13 Ἰουνίου, ε. ε. πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν φύλλων. — τὴν κατάσχεσιν ταύτην διετήρησαν τὰ πλέον ῥυπαρὰ τῆς αὐθαιρέσιος στοιχεῖα καὶ τῆς ἐναντίον τῶν διατάξεων ἐφαρμογῆς.

Πλήθος χωροφυλακῶν, τυπικῶν καὶ ἱππέων, καὶ ἄλλοι διοικητικοὶ ὑπάλληλοι πολιορκοῦν τὸ κατάστημα τῆς Σάλπιγγος, ὡς νὰ ἦχαν νὰ πολεμήσωσιν περὶ μὲ τοὺς ποτὲ ἐν Ἀκκρνανίᾳ καὶ Μεσσηνίᾳ Ἀντάρτας τοῦ θρόνου, καὶ μετ' οὐ πολὺ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἄσυλον τοῦ καταστήματος, κατάσχουν 600. περίπου σώματα τῆς Ἐλευθερίας μισοδεμένα καὶ ἄδετα, ἐπαπειλοῦν καὶ σκουντώνουν τοὺς βιβλιοδέτας καὶ ταῦτοχρόνως τοὺς φυλακίζουσι, ἀνακρίνουσι τοὺς τυπογράφους, κυνηγοῦσι τὸν συντάκτην τῆς φωνῆς τῆς Ἐλευθερίας* ὅστις διασωθεὶς ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦτον, κατέφυγεν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατ. καὶ παρῶσιν εἰς τὸν Κύριον Γραμματέα μετὰ καρδίαν πάλλουσαν, καὶ μετὰ τὸ αἶμα του μισοπαγωμένον ἀπὸ τὸν τρόμον καὶ

ἀπὸ τὴν λακτάραν του, μόλις ἠμπόρεσε νὰ ὀμιλήσῃ τὰ ἐξῆς λόγια.

Κύριε Γραμματεῦ!

» Εἰς τὰ αὐτοδέσποτα καὶ ἀριστοκρατικά Κράτη, κατα-
 » διωκόμενοι οἱ πολλοὶ ἀπὸ τὰς αὐθαιρέτους κακώσεις
 » τῶν διεπόντων τὰς Διοικητικὰς ἐξουσίας, προσφεύγουν
 » διὰ νὰ διαφυλάξωσι τὴν ἀτομικὴν τῶν καὶ τὴν ἄλ-
 » λην ὑπαρξίν εἰς τὸ ἱερὸν ἄσυλον τῶν τριῶν Συμμάχων
 » Μ. Μ. δυνάμεων παρὰ ταῖς Πρεσβείαις αὐτῶν Προξενεῖαι
 » καὶ Πρακτορεῖαι, — « ἐγὼ Κύριε! καταδιωκόμενος
 » σήμερον ἀπὸ πλῆθος στρατιωτῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλή-
 » λων, ἐξ ὧν οἱ περισσότεροι εἶναι Γερμανοβαβαρέζοι,
 » εἰς αὐτὴν τὴν Συνταγματικὴν καὶ αὐτόνομον Ἑλλάδα,
 » τὴν ἐλευθερωθεῖσαν μὲ τὰς πολυτιμωτέρας θυσίας τῶν
 » γονέων μου, τῶν συγγενῶν μου, τῶν φίλων μου, καὶ
 » ἐμοῦ τοῦ ἰδίου, ὅστις ἐπέπρωτο νὰ ζῶ, διὰ νὰ ὑποφέ-
 » ρω ἀπέναντι τῆς ἐλπίδος μου, καὶ τῆς ἐλπίδος ὄλων
 » τῶν Συμπατριωτῶν μου, τὴν τερατώδη ταύτην σκηρὴν
 » τῆς καταδιώξεώς μου — ἐνόμισα δικαιώτερον καὶ δὲν
 » ἐλανθασθῆν, ἴσως, νὰ προσφύγω εἰς τὸ ἄσυλον τῆς ἐπὶ
 » τῆς Δικαιοσύνης Β. Γραμματείας, καὶ σὲ ὀρκίζω Κύ-
 » ριε Γραμματεῦ! εἰς τοὺς τάφους τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθε-
 » ρίας πεσόντων ἐνδόξως ἡρώων μας νὰ μὲ διασώσῃς
 » ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦτον: καὶ ἂν εἰς ἐναντίαν πε-
 » ρίπτωσιν δὲν εὕρω τὴν προσήκουσαν εὐσπλαγγίαν εἰς
 » τοὺς κόλπους τῆς Δικαιοσύνης Σου! πρέπει νὰ κατα-
 » φύγω εἰς τὴν Βασιλικὴν Αὐλὴν! . . . »

Ὁ Γραμματεὺς: — διατί καταδιώκεσαι; μήπως ἐφύ-
 νουσαι τινά; μήπως ἐλήστευσαι; μήπως ἔδειρες; μήπως;
 μήπως; μήπως; ὄχι! ὄχι! Κύριε Γραμματεῦ, κἀνένα
 τούτων δὲν ἔκαμα, ἀλλὰ παρακληθεῖς ἀπὸ τὸ κοινὸν τῆς
 Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ τοῦ βεγιάδαο τοῦ Κυρίου Ζωγράφου,
 ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν Σμύρῃ, ἐν Γαλατζίῳ, ἐν Ἰα-
 σίῳ, καὶ ἀπὸ τοὺς δυστυχεῖς Βουκορεστιλίδας, διὰ τοὺς
 ὁποίους ποτὲ δημοσιογράφος δὲν ἀνέφερον οὔτε γρῦ· οἱ-
 τινες ἐκατήτησαν (ὡς μήποτ' ὄφειλε) νὰ διοικῶνται
 ἀπὸ ἓνα χρεωκοπίδην Βαρόνον, καὶ ἀπὸ τὸν ἐξωλέστα-
 τον καὶ σατανικώτατον Γεωργαντᾶ, ὅστις ἐκραζεν ἀσεβῶς μὲ
 φωνὰς κυκλωπέιους κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος,
 ὅτι διψᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ χορτάσῃ τὴν δίψαν τοῦ ἀπὸ
 αἵμα Ἑλληνικόν, καὶ ὅστις εἰς τὴν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου
 ἔδωκεν ἐν Ἰσμπινίῳ Βάλλον εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῶν Ἑλλή-
 νων. (εἶναι τρώντι αὐτὰ ὅπου μοὶ λέγεις;) ἀληθέστατα
 Κύριε Γραμματεῦ, ἔγραψα τὴν φωνὴν τῆς Ἐλευ-
 θερίας, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ καταδιώκομαι καὶ κα-
 τατήκομαι σήμερον: τί ἐμπεριέχει αὐτὸ τὸ σύγγραμμα;
 πολλά. . . . πλὴν ὅλα ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ
 τοῦ Θρόνου! καὶ οὐδὲν ὑπὲρ τῶν Φαναριωτογερμανοβα-
 βαρέζων! δὲν μοὶ λέγεις τὴν περίληψίν αὐτῶν; καὶ μοὶ
 ἔμεινε νουὸς νὰ σὰς εἰπῶ, Κύριε Γραμματεῦ περίληψιν! —
 ἔχεις τοῦλάχιστον κἀνένα μαζὶ σου διὰ νὰ μὲ δώσῃς νὰ
 τὸ ἀναγνώσω; καὶ μὲ ἀφῆσαν κἀνένα; ποῖου, αὐτοῦ, ὅπου
 μὲ κυνηγοῦν, μὲ τὰ ἐπῆραν, μὲ τὰ ἀρπαξάν ὅλα, μὲ
 ἐφυλάκισαν τοῖς βιβλιοδέτας κ. λ. ὁπαδοῦς τῆς ἐλευθε-
 ρίας — καὶ ἰδοὺ ὅτι καταδιώκουσι καὶ ἐμέ! Ἐπομέ-

πως Κύριε Γραμματεῦ! καὶ ἂν ἦχα ἠμποροῦσα νὰ σᾶς δώσω αὐτὸ πρὸ τοῦ νὰ προυνσιᾶσω τὸ πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰσαγγελέα κατὰ τὸν νόμον τοῦ Συνταγματικοῦ μ. α. Πολυζωῆδου; δὲν πειράζει; ἂ! πειράζει. . . καὶ βλάπτει πολὺ, καὶ πιθανὸν νὰ ζητῆτε νὰ μᾶς δοκιμάσητε ἂν ἐδόσαμεν καὶ εἰς ἄλλους; — καὶ πῶς; πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἔγιναν ἢ κατάσχεσις; ναί! καὶ πῶς γίνεται τοῦτο ἐνῶ εἶναι ἐναντίον τοῦ νόμου; ἴσια, ἴσια. διὰ τοῦτο παραπονοῦμεθα καὶ ἡμεῖς (Κ. Γ.) διότι εἶναι ἐκτὸς τοῦ νόμου, καὶ ἐναντίον τοῦ νόμου, — μὴ πῶς γίνεται; τὸ ἐκάμετε καὶ ἔγινε; ἐγώ; . . . πρώτη φορά ὅπου τ' ἀκούω: τί ἀνάγκη ἔχετε νὰ τὸ ἀκούσητε καὶ διόλου. ἐνῶ ἔχετε τοὺς Εἰσαγγελεῖς σας τοὺς ὑπείους καὶ πληρώνετε ἀκριβᾶ ἀκριβᾶ νὰ καταδιώκουσι τὸν κόσμον, ἄνευ αἰτίας, — δὲν γίνεται ἄνευ αἰτίας; ἀνωτέρω μὲ εἶπατε (Κ. Γ.) ὅτι ἡ κατάσχεσις εἰς τὸ βιβλιοδετεῖον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως εἶναι ἐναντίον τῶν νόμων δηλ. ἄνευ εὐλόγου καὶ ἐννόμου αἰτίας, — καὶ τώρα προτείνετε τὴναντίαν, δηλ. τὴν κάμνετε δικαίαν; — Ὄχι δὲν τὴν λέγω παντελῶς δικαίαν; καὶ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ τὴν εἰπῆτε; ἀλλὰ διότι τὴν γνωρίζετε ἄδικον (ὡς τῶντι εἶναι τοιαύτη) ἱκανοποιήσατέ μιν; καὶ ποῖαν ἱκανοποίησιν ζητεῖτε ἀπὸ ἐμῆ; τὴν ὅποιαν ἐγγυᾶται ὁ νόμος, — τὴν ἱκανοποίησιν ταύτην (Κ. Σακελλαριδῆ) θὰ σᾶς τὴν κάμουν τὰ δικαστήρια.

Ὁ Σακελ. — Εἰς τὰ δικαστήρια ποῖοι εἶναι; οἱ Εἰσαγγελεῖς καὶ οἱ οἰδικασταί, — ὥστε μᾶς στέλνετε πάλιν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτοὺς ὅπου μᾶς ἠδίκησαν νὰ κριθοῦ-

μεν, ὡραῖα Δικαιοσύνη! . . . (Κ. Σ.) ἐδῶ τὰ δικαστήρια εἶναι πολλὰ καὶ ἂν ἐδίκηθητε εἰς τὸ ἐν προστρέξετε εἰς τὸ ἄλλο; καὶ ἐκεῖ εἶναι ἀναπόφευκτος; — ἡ καταδίκη μιν; ὄχι! ἡ ἱκανοποίησίς σας — ἰδοὺ ἦλθα ἐδῶ ὅπου εἶναι ἡ προϊσταμένη ἀρχή, δηλ. ἡ πηγὴ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ μὲ ἀδικεῖτε; ὄχι παντελῶς; δὲν σᾶς ἀδικῶ, — δὲν μὲ ἀδικεῖτε ἀλλὰ μὲ στέλνετε διὰ νὰ δικασθῶ εἰς τοὺς ἐχθροὺς μου; — καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ἐχθροί σου, αὐτοὶ ὅπου μ' ἔκαμον τὴν τρομερὰν ταύτην κατάσχεσιν καὶ μὲ ἐζημίωσαν ὑλικῶς 5 χιλιάδ. περίπου δραχμ. καὶ τὸ κοινὸν ἠθικῶς ὅσα ἠμπορεῖ νὰ φαντασθῇ ὁ νοῦς σας; ποῖοι σᾶς ἔκαμον τὴν κατάσχεσιν; καὶ μὴ πως τοὺς γνωρίζω; διάφοροι ἄνθρωποι « ἀπὸ καθὲ καρυδιάς καρύδι » ὁ Γ. δὲν εἴμπορεῖ νὰ ᾔνοι τοιοῦτοι, ἀλλὰ πρέπει νὰ ᾔνοι ὑπάλληλοι, — καὶ ποῖους ἐνοεῖτε ὑπάλληλους; τοὺς ὑπηρέτας τῆς Δικαιοσύνης, ἢ . . . ὅπου σερβιανοῦν ἐπάνω κάτω μὲ τὰς μάλιστα εἰς τὰς χεῖρας; ὥστε τὴν κατάσχεσιν ταύτην τὴν ἐνοεῖτε δικαίαν; ὄχι! — ἀδικιωτάτην; ἀδικιωτάτη ναί! πλὴν ἂν μᾶς ἐσκότωναν; — καὶ ποῖος θὰ σᾶς σκοτώσῃ; αὐτοὶ ὅπου μᾶς κηρυγούν. δὲν εἶναι διωρισμένοι διὰ νὰ σκοτώνουν τοὺς ἀνθρώπους. κ. τ. λ.

Ἡ ΕΙΚΟΣΤὴ Ἐκτη Ἰουαίου

Τῶν 1822.

Ἐκέρδησαν πολλές και μεγάλας νίκας οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ ἡ ἐνδοξότερη και περιφανεστέρα ἀπασῶν τούτων, εἶναι ἡ τῆς 26 Ἰουλίου τῶν 1822, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἕλλην χρεωστῆ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. — Ναι, δι' αὐτῆς, ὡ τρισολβία Ἑλλάς, ἀνοψοῦται σήμερον εἰς τοὺς καρτερικούς Σου κόλπους τὸ μέγα τῆς ἀρχαίας Σου δόξης ἀπαύγασμα!

Ἡθάνατος αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὴν ὁποίαν, ὡ Ἕλληνες ἐθρίαμβουσεσεν ἡρωϊκῶς τὸ Ἑλληνικόν (ἢ Γορτύνιον) ξίφος εἶναι ἡμέρα μεγάλων ἀναμνήσεων και περικλεῶν ὀνομάτων. Ναι, διὰ Σὲ ὡ Ἡρώα Κολοκοτρῶνη ἐπρόκειτο ὁ τῆς δόξης στέφανος!

Μέγας τῶντι και λαμπρὸς εἶναι ὁ θρίαμβος οὗτος, και κατὰ τοσοῦτον μᾶλλον ἐπαινετώτερος και ἐνδοξότερος, καθόσον ὁ ἰσχυρὸς και πολυάριθμος Δραμάλειος στρατὸς ἐσύγκειτο ἀπὸ τοὺς πλέον ἐμπειροτέρους πολεμιστὰς, — ὅστις εἶχε λεηλατήσῃ, (μὲ τὴν παντελῆ περιφρόνησιν τῶν Στερεοελλαδιτικῶν μὲς ἀρμάτων) τὰς ἐπικρατατημένους ἐπαρχίας, ἤτοι τὴν Θεσσαλίαν, τὴν Ἠπειρον και Μακεδονίαν, ὅστις εἶχε τυρπολήσῃ τὴν Κασσάνδρα και τὰς περὶ αὐτῆς πόλεις, κομποπόλεις και χωρία: ὅστις εἶχεν ὑποδουλώσῃ τὸ ὄρος τοῦ Ἄθωνος και τὰ περίξ αὐτοῦ και οὕτω εἰσέβαλεν εἰς τὴν

Πελοπόννησον, ἐν μέσῳ ἰσχυρῶν δυνάμεων, και μέγιστα ἀπὸ τὰς πλέον δυσβάτους και δυσπολεμήτους θέσεις: ἀλλὰ διὰ νὰ ταπεινωθῇ ἡ ἀλαζώνεις αὐτῆς ἐφρῶς και ὑπεροψία τοῦ ὑπερηφάνου τούτου στρατοῦ, ἐχρειαζόντο βέβαια, βραχίονες στιβαροί, και ἀποδεδειγμένοι ἐθνικὴν φιλοτιμίαν ἔχοντες. — τότε ὁ γέρον Κολοκοτρῶνης μὲ ὀκτακοσίους Γορτυνίους ἄνδρας εὐρεθείς εἰς τὴν θέσιν Δερβενακία, και ἰδὼν τὸν ἀπειροπληθῆ Δραμάλειον στρατὸν, στὰς ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὀκτακοσίων στρατιωτῶν του λέγει. «Ἕλληνες! και Συστρατιῶτα! ἡ γῆ τὴν ὁποίαν πατοῦμεν εἶναι ὁ τάφος μας. — Ἡ νίκη μας διὰ τὴν ὁποίαν ἔχω σταθερὰς ἐλπίδας σήμερον ἀπὸ τὴν γενναιοφυχίαν Σας και ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα διακαῆ ἔρωτά Σας, εἶναι ἡ ζωὴ μας και ἡ ἐλευθερία μας! ὅθεν ἄς μὴ δειλιάσωμεν ποσῶς εἰς τὰ πολυάριθμα τοῦ ἐχθροῦ στρατεύματα, ἀλλὰ γενόμενοι μιμηταὶ τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, ἄς δεῖξωμεν ὅτι δικαίως καυχώμεθα νὰ εἴμεθα ἀπόγονοι αὐτῶν, και ἰδοῦ, ὅτι εἰς τὴν στιγμὴν φθάνουν πρὸς βοήθειάν μας οἱ γενναῖοι ἥρωες Μαυρομιχάλη, (α) Φλέσσοι, Νικῆται, Γιατρα-

(α) Εἶπαμεν και ἄλλοτε ὅτι ἐκ τῆς ἐνδόξου ταύτης οἰκαγενείας, ἔπεσαν εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας περὶ τῶν τεσσαράκοντα ἀνδρῶν, ἀλλ' ἡ θυσία αὐτῆς τόσον ἐξέλειψεν φεῦ! ἀπὸ τὴν μνήμην τοῦ Ἕλληνοσ ὡς διόλου νὰ μὴν ὑπῆρξῃ παρατηρεῖται μολαταῦτα ὅτι τινῶν μικραγωνιστῶν ἀνέγειραν (ὡς μὴ ποτ' ὄφειλε) μνημεῖα

καί, Στάϊκοι, Λόντοι, Κολιοπόιοι, Ζαΐμηι, Ύψηλάντ. Τζό-
κραι, Σπηληοτόπουλοι, Κεράλαι και λοιποί.» Και οὕτω δοθέν-

μεγαλοπρεπή και μικρόν ἔλλειψε νά τοὺς σηκώσωσι και
ἀνδριάντας, εἰς δὲ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἔγιναν αἱ με-
γαλῆτεροι τιμαὶ και αἱ ἀπαραδειγμάτιστοι ἀνταμείψεις.
Ἄλλὰ τοῦ Ἡλία, τοῦ Ἰωάννη, τοῦ Κυριακούλη οἱ τάφοι
μένουν μωραμένοι και λυπηροί. Εἶναι θλιβερόν νά βλέ-
πη τις εἰς Μεσολόγγιον τὸν τάφον τοῦ Κυριακούλη
πολύ ὀλίγον ἀπύχοντα ἀπὸ τὸν τοῦ Μάρκου, και τοῦ
μὲν μικροτέρου ὄντος ἀνδρός και κατὰ τὰς θυσίας, και
κατὰ τὴν ψυχὴν και κατὰ τὴν οἰκογενεῖαν νά ἦναι ἐ-
στεμμένος μετὰ τὰς ἐνδοξότερας δάφνας τῆς πατρίδος, τοῦ
δὲ Κυριακούλη νά μένη ὠχρὸς και παραπονεμένος. Ἡρω-
τῶμεν τίνα, πρὸς τί ἡ τοσαύτη διαφορά; . . . μήπως διὰ
τοὺς ζῶντας πρέπει νά περιφρονῶνται αἱ θυσίαι τοιού-
των ἀειμνήστων ἀνδρῶν; μολαταῦτα δὲν γνωρίζομεν νά
ἔπταισάν ποτέ και οἱ ζῶντες Μαυρομιχάλοι ἐνώπιον τοῦ
ἔθνους, και ὅστις θέλει νά βεβαιωθῇ τὴν ἀλήθειαν τῶν
λόγων μας, ἄς ἐκδυθῇ τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν,
τὸ ὁποῖον τῷ ἐνέδυσεν ἡ αἰσχρὰ μίστιξ τοῦ
ξενισμοῦ και τὸ πατριαστικὸν αὐτῆς πνεῦμα, ἄς ἐκδυθῇ
τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν λέγομεν, και τότε θέλει ἰδεῖ ὅτι
ἡ Μαυρομιχαλαϊκὴ οἰκογενεῖα ἐθυσίασε συγγενεῖς, δόξαν,
πλοῦτη, και τὰ πλέον τιμαλφέστατα αὐτῆς ἀγαθὰ, διὰ
τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος, ἀποκατασταθεῖσα ἑμμερον
ἐτύπος τῆς πείνας και δυστυχίας.

τος τοῦ σημείου τῆς μάχης, ἠνοίχθη τὸ ἱερόν τοῦ παλέ-
μου στάδιον, ὅτε οἱ 800. ἄνδρες Γορτύιοι ἔχοντες ἐπὶ

Ἄλλὰ πρὸς τί Ἕλληνες! νά διατρίψωμεν εἰς τσοῦτον τὸν λόγον
εἰς τοὺς Ἡρώας Μαυρομιχάλας, ἐνῶ εἶναι τόσοι και το-
σοι ἄλλοι ἀδικημένοι, τῶν ὁποῖων τὰ ὀνόματα, ἂν ἀνα-
καλέσωμεν σήμερον εἰς τὴν μνήμην ὑμῶν, θέλει κινήθητε εἰς
θάμβος και ἀπορίαν. Μεταξὺ τῶν ὁποῖων εἶναι και ὁ ἀείμνη-
τος ἦρωας Γρηγόριος Δικαῖος (ὁ Φλέσσας) τοῦ ὁποῖου τὴν ἀν-
δρείαν δὲν δυνάμεθα νά παραλληλήσωμεν μετὰ ἄλλην, παρὰ
μετὰ ἐκείνην τοῦ Λεωνίδα.

Ἄν δυνάμεθα λέγομεν νά τὴν παραλληλήσωμεν μετὰ
ἄλλου τινος ἀπὸ τοὺς νέους ἠρώας μας, διότι μόνος ἐκεῖ-
νος ἀπεφάσισε σταθερῶς ν' ἀποθάνῃ και ἀπέθανε μα-
χόμενος ὑπὲρ τῆς πατρίδος, και ἰδοὺ ὦ Ἕλληνες! ἰδοὺ
ὅτι τὸ προεῖδε και τὸ ὁμολόγησε και ὁ ἴδιος,
εἰς τὴν ἐν Μανικίῳ μάχην, ὅστις στὰς ἐν τῷ μίση
τῶν 1650 στρατιωτῶν του μετὰ τὸ ξίφος εἰς τὰς
χεῖρας ὁμίλησε τὰ ἑξῆς. «Ἄνδρες ἀδελφοί! ἐάν μετὰ τὴν
» μάχην αὐτὴν δὲν ἐνταμοθῶμεν ἐδῶ ζῶντες θέλομεν ἐν-
» ταμοθῆ εἰς τὸν ἄδην και θέλομεν ὁμολογήσει ἐνώπιον
» τοῦ Ὑψίστου ὅτι ἐξεπληρώσαμεν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα και
» τὴν πίστιν ἱερόν χρέος μας» και βέβαια, ὁ ἦρωας διὰ τῆς
ὁμολογίας ταύτης ὁμολογεῖ τὴν σταθερὰν ἀπόφασίν του,
ἀλλ' ἀφοῦ ἐπλησίασε τὸ ἐθνικὸν στρατεύμα, τοῦ
ὁποῦ ὁ ἀριθμὸς ὑπερέβαινε τὰς 40,000 περίπου πε-
ζῶντες και ἱππέων, (ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ὁποῖου ἦτον ὁ ὑπα-
ρχωνος Αἰγύπτιας Ἰμβρατῆ), τοῦ ὁποῖου τὸ βᾶδισμα, ὁ

κεφαλῆς των τὸν στρατιγηματικώτατον Θ. Κολοκοτρώνην, ὀπισθοδρομοῦν τὰς ἰσχυράς καὶ μεγάλας τοῦ ἐχθροῦ

χρημετισμὸς τῶν ἵππων ὁ κρότος τῶν τυμπάνων κ. τ. λ. ἐπαρουσίαζον μὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν τρομερωτέραν θέαν εἰς τοὺς ὄραντας, οἵτινες ἐνόμιζον ὅτι καὶ ἡ γῆ αὐτὴ ἐκλονεῖτο, ὥστε αἱ στιγμαὶ ἐκείναι μόναι ἦσαν ἱκαναὶ νὰ φέρωσιν εἰς τρόμον καὶ φρίκην τὸν πλέον γενναῖον Ἕλληνα, τότε ὁ Γρηγόριος Δικαῖος ἀναστὰς ἐκ δευτέρου εἶπε πρὸς τοὺς Ἕλληνας « ἄνδρες ἀδελφοί! ἰδοὺ ἡ πολιορκία ἐγένεν εἰς ἡμᾶς ἀπ' ὅλα τὰ μέρη· οἱ ἐχθροὶ ἔχουν σταθεράν ἀπόφασιν καθ' ἡμᾶς, τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν καὶ πλέον σταθερωτέραν χριστοστομῶν νὰ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ νὰ φανῶμεν γενναῖότεροι καὶ σταθερώτεροι κατὰ τῶν ἐχθρῶν μας — μὴ δειλιάσετε ἀδελφοί τὸ πολυάριθμον τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἔχομεν τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰψίστου Θεοῦ ὁ ὑπὲρ πατρίδος θάνατος, ἀδελφοί, ὄχι μόνον δὲν εἶναι πικρὸς εἰς τοὺς γενναίους ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ γλυκύτατος καὶ ἐνδοξὸς καὶ ἐπαινετός· ἔχομεν δείγματα τὸν ὑπὲρ πατρίδος θάνατον τοῦ Λεωνίδου, τῶν ἐν Μαραθῶνι καὶ τόσων ἄλλων ἐνδοξῶν ἡρώων, τὸν Λεωνίδα καὶ ἡμεῖς ἄς μιμηθῶμεν διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος μας. Ἐλθετε λοιπὸν ἀδελφοί, νὰ σᾶς ἀσπασθῶ καὶ νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω, διότι σᾶς βλέπω ἐμπροσθέν μου ἐστεμμένους μὲ τῆς ἀληθινῆς εὐκλείας τὸν στέφανον μὲ τὸν ὅποιον ὁ ἀληθὴς πατριώτης πρέπει νὰ στεφανώνεται, ἔλθετε νὰ

πάλαιγγας, καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ στιγμῇ φθάνει ὁ ἀήττητος Νικηταρᾶς μὲ τριακοσίους ἄνδρας, ὅστις ἐφορμᾷ ὡς ἄλ-

« Σᾶς ἀσπασθῶ, καὶ πάλιν ἐνταμονώμεθα ὅλοι νικῆται » καὶ Τροπαιούχοι εἰς τὸν ἄδην. — Ταῦτα εἰπὼν κατέφιλησε τοὺς Συστρατιώτας του, καὶ μὲ πρόσωπον χαρίεν γελῶν ἐτοποθετήθη εἰς τὴν προμαχώνα του, (ταμπούρι) ὅπου μὲ τὴν σπάθην εἰς τὰς χεῖρας σφάζων ἐχθροὺς ἐπέσεν ἐνδύξω· ὑπὲρ τῆς πατρίδος κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει ὑπὲρ αὐτῆς ὑπόσχεσιν ὁ ἐνδοξὸς οὗτος ἦρωας, — Τὴν γενναίαν ἐκείνην καὶ μάχιμον ὀρμὴν αὐτοῦ πληροφορηθεὶς μετὰ ταῦτα ὁ Ἰμπραχίμης, ὠργίσθη κατὰ τῶν φρονεουσάντων αὐτόν, διατι δὲν ἐδυνήθησαν νὰ τὸν συλλάβωσι ζῶντι.

Εἰς τὴν τρομερὰν ταύτην μάχην ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐσώθησαν μόνον 433, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν μὲ πληγὰς ἐκ δὲ τῶν ἐχθρῶν ἐφονεύθησαν περίπου τῶν 10,000.

Καὶ ποία ἡ ἀνταμοιβὴ τοῦ ἥρωος τούτου πρὸς τοὺς ζῶντας συγγενεὶς αὐτοῦ; ἢ μήπως ἠγέρθη τοῦλάχιστον ἐν νεκροταφείῳ διὰ νὰ τεθῶσι τὰ ἐνδοξὰ αὐτοῦ λείψανα τὰ ὅποια καὶ διὰ τῆς ὄρας κείνται ἄταφα ἐν Μανικίῳ, ὅπου ὁ νέος Λεωνίδας ἠνοιξε τὴν ἐνδοξὸν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ παλαιστραν, ὄχι! Ἕλληνες! μὴ γίνεσθε προδόται τῶν συμπερόντων καὶ τιμῶν τῆς πατρίδος, ἐπίβουλοι τῆς ἐλευθερίας Σας, ἐχθροὶ τῆς δόξης Σας, διὰ προσωπικὰ πάθη, καὶ μνησικακοὶ ἐάν ποτε οἱ πεσόντες ὑπὲρ Πατρίδος Σας ἐσφαλλάν εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ τῆς αἰσχροῦς διαβολῆς τοῦ φηνατικοῦ πνεύματος τοῦ ξενι-

λο; Ασιωνίδας κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὸς καταδιώκει. —
Οἱ Ἕλληνες κτυποῦν, αἰχμαλωτοῦν καὶ λαφυραγωγοῦν

σμοῦ. — Ἀλλὰ παραβλέψατε ὅσα καὶ ἂν συνέτρεξαν μέ-
χρι τοῦδε καὶ συσσωματωθεῖτε ὅλοι εἰς ἓν, τιμήσατε τοὺς
ἐνδύξως πεσόντας ὑπὲρ πατρίδος μετὰ τὰς δάφνας τὰς
ὁποίας διὰ τοῦ αἰματός των ἐβλάστησεν ἡ γῆ τὴν
ὁποῖον πατοῦμεν, δείξατε ἐνώπιον τοῦ περικλοῦς θρόνου
ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους, ὁποῖαν λέγομεν εἶ-
χατε κατὰ τὸ 1821, διὰ τῆς ὁποίας Σᾶς ἐτρόμαξαν αἱ
τρεις Ἀσιατικαὶ δυνάμεις καὶ Σᾶς ἐθαύμασεν ἡ πεφωτι-
σμένη Εὐρώπη. — Ἕλληνες! ἐξαλείψατε πρὸς Θεοῦ ἀπὸ
τὴν μνήμην Σας τὸ φανατικὸν πνεῦμα τῆς ξενολακτύας
καὶ μὴ γίνεσθε ἐμπαίκαται ὁ εἰς κατὰ τοῦ ἄλλου, ἀπο-
καλοῦντες ἄλλοτε, τὸν μὲν κατὰ πλοσυνταγματι-
κὸν, τὸν δὲ Νάππαν — καὶ ἐφεξῆς, διότι εἰς τὰ στοι-
χεῖα ταῦτα ἡ ξενολακτύα εὐρίσκει τὰς ἀναπαύσεις τῆς
ῥαδιουργοῦσά τὸν μὲν οὕτω, καὶ τὸν δὲ οὕτω. Τὸ Σύν-
ταγμα εἶναι ἐπιθυμητὸν εἰς κάθε Ἕλληνα καὶ τὴν ἐπιθυ-
μίαν ταύτην ἀνκντιβῆρήτως τὴν αἰσθάνονται περισσότερον
οἱ Ἕλληνες ἐκεῖνοι αἵτινες ἔχουσιν ὑδρώτις αἰματος διὰ
νὰ τὸ προσαποκτήσουν, καὶ ὅχι οἱ νεήλυδες, οἱ τυχο-
διώκται φανατικοὶ καὶ τὰ ἀρμενοεξαμβλόμακτα τοῦ
σρικιτισμοῦ. Ἕλληνες! ἀποσκορακίσατε ἀπὸ τὴν μνήμην
Σας τὰς προλήψεις, τὰς ὁποίας κατεργάζει τὸ
ῥαδιοῦργον πνεῦμα· ὅτι ὁ μὲν παραδείγματος χάριν
εἶναι Ρουμελιώτης, — ὁ δὲ Μωραΐτης, καὶ βαθμηδὸν

αὐτοῦ; μέχρι τῆς δόσεως τοῦ ἡλίου, ὅτε ἔρθασε καὶ μία πτε-
ρυξέχουσα ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τοῦς Ἡρώας Α. Τζόερην Π. Για-
τράκον καὶ Κολιόπουλον ἀπὸ τὰ εἰς Μύλους εὐρισκόμενα στρα-
τεύματα καὶ βαθμηδὸν τὰ λοιπὰ, καὶ οὕτω ὁ ἐχθρὸς νι-
κάται καὶ ἐξαφανίζεται κατὰ κράτος.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ ἡμέρα αὕτη καθιέρωσε τὴν τῆς 25 Μαρ-
τίου τῶν 1821 ἑορτὴν, καὶ ἐπειδὴ αἱ ἑορταὶ αὗται
εἶναι τὸ καύχημα τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, τὸ τήρημα τοῦ
ἔθνισμοῦ καὶ ἡ δόξα τῶν μεταγενεστέρων, ἀνάγκη
πᾶσα νὰ καθιερωθῇ καὶ αὕτη ὡς Ἐθνικὴ ἑορτή.

Νησιώτης δηλ. Ψαρρῖανός, Ὑδρωτίτης, Σπετζιώτης καὶ ἐφε-
ξῆς. — διότι αἱ ἰδέαι αὗται διασφαιροῦν τὰ ἥθη μας καὶ
ἀποσκορακίζουν τὴν ὑπόληψίν μας, καὶ οὕτω εὐρίσκουν
οἱ ξένοι τὸ στήριγμα τῆς διαβολῆς των καὶ τῆς ῥαδι-
ουργίας. Συσσωματωθεῖτε εἰς ἓν μετὰ τὴν φιλικὴν ἀδελ-
φότητα τῶν 1821 καὶ τότε ἡ Α. Μ. θέλει γνωρίσει ὅτι,
ἡ διτμονὴ τῶν ξένων εἶναι πλέον περιττὴ καὶ ἐπυχ-
θὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα. — ἄλλως ἐνόσω Σεῖς εἰρήσεσθε ὑπὸ
τοιαύτας ἐριδας καὶ ἀσμφωνίας, οὔτε ὁ ξενικός ἱ ζυγός,
θὰ λείψει ἀπὸ τὸν τράχηλόν Σας, οὔτε ΣΥΝΤΑΓΜΑ! θὰ
ἰδῆτε ποτέ.

Τὰ δείγματα τῆς ὁμολογίας Σας περιμένομεν νὰ τὰ γνωρί-
σωμεν ἀπὸ τὰ ἐξῆς. — α) μετὰ τὴν καθιέρωσιν τῆς 26 Ἰου-
λιου τῶν 22. ὡς ἐθνικῆς ἑορτῆς. — β) μετὰ τὴν ἀνέγερσιν μνη-
μείου μεγαλοπρεποῦς τοῦ Ῥήγα καὶ Ἰψηλάντου. — γ) ὁμοίον
τοῦ Ἠλία, τοῦ Ἰωάννη τοῦ Κυριακοῦ καὶ Μυρομιχάλων. — δ)

Στρέφωμεν τὸν λόγον πρὸς τοὺς Κορινθίους καὶ Ἀργείους, οἵτινες βίβλικα ἐνῶ ἄλλοτε ἦσαν πλησίον τοῦ κινδύνου, σήμερον αὐτοὶ γενόμενοι μιμηταὶ τῶν ἐνδόξων προγόνων μας, οἵτινες ἐδόξαζον τὴν ἀρετὴν καὶ εθεοποιούσαν τὴν ἀνδρείαν, πρέπει νὰ πλινθιάσωσιν εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα τῆς δόξης, καθιερώνοντες αὐτοὶ πρῶτοι τὴν ἡμέραν τῆς 26 Ἰουλίου τῶν 1822. ὡς ἐορτὴν ἐθνικὴν, καὶ νὰ σηκώσωσιν ὄχι νεκροταφεία, ἀλλὰ ἀνδριάντας εἰς τοὺς ἐνδόξως ὑπερμαχήσαντας καὶ νικήσαντας εἰς τὴν μάχην ταύτην Ἀρχηγούς!

Σημείωσις. Ὁ Στρατὸς οὗτος ἐσύγκριτο ἀπὸ 40,000 ἀνδρας ἐκλεκτοὺς μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν 7. βεΐδες οἱ πλέον ἰσχυροὶ τῆς Ἠπείρου, οἵτινες κυριεύσαντες τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα — ἐνόμισαν ὅτι τόσον εὐκόλα θὰ δυναθῶσιν νὰ κυριεύσωσιν καὶ τὴν Πελοπόννησον καὶ ἤρχοντο μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ κατακτήσωσιν τὰς γαίας τις, καὶ νὰ αἰχμαλωτίσωσιν τὸν ἀνδρείον λαόν της — πλὴν τὰ σχέδιά των ἐμπαυθῆσαν, ἅμα ἐπάτησαν τὸ ἔδαφος τῆς Ἀργολίδος, καὶ συνάμα εἶδαν τὴν καταστροφὴν των!

Ἡ Φαρμακίδειος συμμορία.

Τὸ καταγώγιον τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀσυνειδησίας, εὐρίσκεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἑδρὰν, λειτουργεῖ ἄνθρωπος, ὅστις κατὰ δια-

ὁμοιοντοῦ Φλέσσα, τοῦ Στάϊκου καὶ τοῦ Διάκου, — ἐ) μὲ τὴν ἔκτασιν τοῦ ὀμματός σας καὶ εἰς τὰ ἐμπρός...

φόρους περιστάσεις ἀπεδείχθη τὸ ὄργανον τῶν φιλεδικήσεων καὶ ἡ αἰσχρὰ μάλιστα τῶν χλευασμῶν καὶ τῶν ὕβρων διότι πόσα καὶ πόσα, δὲν ἐχαλκεύθησαν καὶ κατὰ τῆς θρησκείας αὐτῆς, διὰ τῆς ὁποίας τὴν ἀνεξερτησίαν ἐχύθησαν τύσων χιλιάδων ἡρώων αἵματα· δηλ. προλήψεις δεισιδαιμονίας ἀποκαλῶν καὶ χαλκεύων τὸ δυσῶδες τοῦτο καταγώγειον τὰ ἱερὰ μυστήρια τῆς θρησκείας μας, πόσα καὶ πόσα δὲν ἐσφενδονίσθησιν ἀσεβῶς κατὰ τῶν ἱερῶν προσώπων τῆς Συνόδου μας· πόσα, καὶ πόσα κατ' ἄλλων ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ πατρίς χρεωστῆται τὴν ἀνεξερτησίαν της, καὶ ἀπὸ ποίους; ἀπὸ τὰ ρυπαρὰ καὶ δυσσεβῆ χεῖλη ἀνθρώπων οἵτινες ἤλθον, χθὲς γυμνοὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἵτινες οὔτε κηπὸν εἶδαν, οὔτε σχεδὸν ἐσυμπληρώθη ὁ τρίτος χρόνος τῆς διαμονῆς των διὰ νὰ χαίρωσι τὸ δικαίωμα τῆς ἰθαγενείας. Ὅθεν παραλείποντες ὅλα ταῦτα, ἐρωτῶμεν, πρὸς τί τὰ τόσα δυσφημίαι κατὰ τῆς θρησκείας μας; — πρὸς τί τὰ ἀνοσοουργήματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἐμεταχειρίσθησαν ὡς μίσσην ἐσχάτης προδοσίας κατὰ τῆς Ἐκκλησίας; καθὼς π. χ. τὸ κολυμβημῆ ἢ τὸ... τῶν αἰλουρῶν; πρὸς τί ἡ τοσούτη διάθεσις τῶν ἀγρυπῶν τούτων εἰς τὸ νὰ περιέρχωνται εἰς τὰ καφφενεῖα τὴν ἐβδομάδα τῶν παθῶν μὲ τὰ ἐκκλησιαστ. βιβλία εἰς τὰς χεῖρας ἀναγινώσκοντες αὐτὰ καὶ ἐμπαίζοντες...; πρὸς τί ἐπὶ τέλους τὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν πρῶτον τῆς Μερίσης καταχωρηθέντα ἀρθρίδια ἐξελέγχοντα τὴν μαρτυρίαν τοῦ... φωτός — ὡς προλήψεις; πρὸς τί τόσα καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα φρίττομεν καὶ δειλιώμεν ἢ ἀνυψώμεν — εἶναι παραδόξων καὶ τοῦτο τοῦ νὰ βλέπηται τοὺς τοιοῦτους τυχο-

διώκτας νὰ περιέρχονται εἰς τὰς ἀγυῖας καὶ εἰς τὰς πλατείας φωνάζοντες κατηλικῶς τὸ Σύνταγμα Σύνταγμα! τάλαινα Ἑλλάς! ἰδοὺ ὅτι ὁ βλάσφημος τῆς ἀνεξαρτησίας σ υ, ὅστις προσεκλήθη διὰ τῶν τόσων θυσιῶν τῶν ἀληθινῶν σου τέκων ἰδοὺ λέγομεν ὅτι κατηλεύεται σήμερον ἀπὸ τῆς τζακπίνια τοῦ Ταρσανῆ καὶ ἀπὸ τινος ἄλλου ἀποδεδειγμένου· μισθωτοῦ τῶν Ἀγγ — Ἀμ. . . Ἄς μᾶς εἰπῇ τόρα πᾶς τις, ἂν τοιοῦτοι ἀγύρται, τοιοῦτοι ἐμπαίκτηι Θεοῦ καὶ Πιτριίδος, ἂν δύνανται νὰ ἔχουσιν εἰς τὴν ψυχὴν τους αἰσθητικὴν ἐλευθερίαν καὶ πατριωτισμῶν· ἀγκαλιὰ τοῦτο εἶναι ἀποδεδειγμένον καὶ πρέπει νὰ τὸ συμπεράνῃ πᾶς τις ὅτι οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι δὲν εἶναι παρὰ μισθωτὰ ὄργανα τῆς δεῖνα καὶ δεῖνα φατρίας διὰ νὰ ὑβρίζουν σήμερον τὸν μὲν, καὶ αὐριον τὸν δέ. Δυνάμεθα ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι τὰ τοιαῦτα μῖσα δὲν ἔχουν πάντοτε καλὸν τέλος, — διότι καλῶς ὁ δεῖνα π. χ. μεταχειρίζεται ὡς ὄργανον τοῦς τοιούτους ἀγύρτας διὰ νὰ προσβάλῃ τὸν μὲν καὶ τὸν δέ εἰς διμῖσια μίση, οὕτω καὶ ὁ δεῖνα δύνεται ν' ἀγοράσῃ τοῦς ἰδίους τούτους ἀγύρτας, ἢ τανάπαλιν νὰ κρίνῃ τὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ μέρος· νὰ ἐξυβρίσῃ τὸν δεῖνα, καὶ τότε τί γίνεται; — ἀφαιρεῖται τὸ δικαίωμα τῆς ἐξουσίας, λύεται ἡ ἀσφάλεια τῆς κοινωνίας, καὶ κατοντὰ νὰ διοικώμεθα ἐν μίσῳ Σκύλλας καὶ Χάρυβδος. Μ' ὅλα ταῦτα δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν καὶ τοῦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν ὅτι εἰς τοιοῦτους ἀνθρώπους εἶναι ἐφάνησεν κατὰ διαφόρους καιροὺς οἱ προμνημονευθέντες, δὲν πρέπει νὰ ἐμπιστεύεται ἢ νὰ κυβερνᾶται εἰς τὰς χεῖρας των ἡ ζωὴ τοῦ πολίτου, καὶ νὰ ἐπιβουλεύεται πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως δὲν πρέπει λέγομεν εἰ

τιοῦτοι νὰ ἔχουν εἰς τὰς χεῖρας των ἐργαστήρια (φαρμακοπωλεῖα), διότι ἡ διαγωγή τους ἀπέδειξε τρανότητα ὅτι δὲν εἶναι ἄξιοι τῆς τοιαύτης ἐμπιστοσύνης, τοῖλάχιστον τὸ κοινὸν διὰ τὰς προμνημονευθείσας αἰτίας ζητεῖ τὴν ἐξασφάλησιν τοῦ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν, ἡ δὲ ἐξουσία κηδομένη τῶν συμπερόντων τοῦ πλήθους καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας, δὲν πρέπει νὰ παραβλέψῃ, διότι γίνεται ἐπιπορευτικῶς ἐπὶ τῶν ὑψηλοτέρων καθυκόντων της.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὅσφρικισμός!

Ἀπαντῶμεν εἰς τὸν 5. ἀριθ. τῆς Μελίσσης ἀρθροῖδιον τὸ ὁποῖον φέρει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν, « κίνησις τῆς Ναπικῆς Φατρίας! . . . καὶ παρακατιῶν προβαίνει ὁ Σεμνολόγος αὐτῆς Συντάκτης, νὰ προσβάλῃ ἐν τῷ σκότει, διὰ τοῦ ἀγυρισμοῦ καὶ τοῦ πονηροῦ πολιτεύματος πρόσωπα τινα: », ὅτι ὑπάρχει (δῆθεν) ἀνώτερον γραφεῖον εἰς Ἀθήνας, παρ' οὗ ἐξέρχονται αἱ ὁδηγίαι εἰς τὰς Ἐπαρχίας γραφόμεναι παρὰ τοῦ μὲν, καὶ ὑπογραφόμεναι παρὰ τοῦ δέ. . . . » τί λογικότερον; τί εὐστοχία ἰδεῖν, Καὶ μήπως τάχα ἐκ τῆς ἰδίας ταύτης ἐκθέσεως δὲν δύναται πᾶς τις νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀγυρίαν καὶ τὸν φατριασμὸν, μήπως ἡ ἐκθεσις αὕτη λέγομεν δὲν ἀποδεικνύει τὴν διαγωγὴν καὶ τὸν χαρακτήρα τῶν λογιστῶν τῆς Μελίσσης; ἀπορούμεν ὅμως πᾶς οἱ Κύριοι οὗτοι δὲν τολμοῦν (ἐνῶ λέγουσι ὅτι εἶναι ἀρετὰ φιλελεύθεροι) ν' ἀναφέρουσι βῆται τὰ δυνάματα τῶν περὶ αὐτοὺς ἐννοοῦν. — καὶ βέβαια, ἂν ἔχουν τοῦτοι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πληροφορίας, δὲν ἤθελον σιωπᾶναι τὰ δυνάματα αὐτῶν, ἐνῶ ἄλλως ἔπρεπε νὰ τὰ δημοσιεύσουσι διὰ νὰ λάβῃ μέτρα ἡ ἐξουσία, — ἀλλ' ὄχι, ἡ σκευωρία αὕτη πλεονεχὴς κατεργάσθη ἐν τῷ σκότει ἀπὸ χαριεπῶν κινδύλων καὶ δυσσεβῆ ἐπὶ σκοπῶν τοῦ νὰ προσθα-

λη μόνου και μόνου αιώους πολίτας, και να διεγείρη νέου σκαν-
δαλου εις την κοινωνίαν πατριωτικῶν ὀνομάτων - ἐνῶ ἤδη χάρις
τῷ Θεῷ, και εις την φρόνησιν τοῦ Βασιλέως μας, ἡ κοινωνία μας
ἀνακπύει τοὺς πλέον ἡττωτέρους ἀνέμους παρὰ πόποτει διότι
τὰ Καίρια ἐλησμονήθησαν, τὰ φιλορθόδοξα ἐξωμαλύνθησαν πρὸς
αἰώνιον κατασχῆσιν τῶν δικτῶν τοῦ Τσιρκοφόγου Νικηταρῆ
ἐπίσης και τὰ λοιπά.

Τούτου ἕνεκα θυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν εις τοὺς Συντάκτας
τῆς Μελίσσης, ὅτι νὰ παύσουν τοῦ λοιποῦ ἀπὸ τοιαύτας σκευω-
ριώδεις ἐκφράσεις, — διότι ἄλλως θὰ εὐρεθῶμεν εις την ἀνάγκην
νὰ στρέψωμεν τοὺς κερανοὺς τῆς δικαιοσύνης, λόγω πατριωτι-
σμοῦ, ἐναντίον πάσης καταχθονίου ἀγριότητος και διαφθορᾶς! ἐναν-
τίον τῆς ὑπερχειλιζούσης κακοηθείας και ἀσυνειδησίας, — και τό-
τε ἄς ὀφῶνται οἱ πρωταῖτοι!!!

— Μία ἀπὸ τὰς ἀπανθρώπους μάλιστα ἦτις καταμαστιγώνει
ἐπὶ τὰ ἤδη 3 ἔτη την πτωχὴν κοινωνίαν μας, εἶναι και τὰ
συναισθήματα μετὰ τῶν Δυτικῶν και Ἀνατολικῶν, και μᾶς φαίνεται
ἀπορίας ἄξιον πῶς αἱ σεμναὶ Ἑλληνίδες μας νοστιμεύονται τόσον
εὐκολὰ τοὺς ψυχρὸν και Ἑβραϊκὸν αἷμα ἔχοντας κυρίως Βαβα-
ρίζους, και τοὺς ὁποίους ἀδράζουσι ὡς συζύγους μὲ καίμῶν και
λαχταραῖν. — Φθάνει πλέον Ἑλληνίδες, φθάνει και ἄς σᾶς γενοῦν
παραδείγματα ὅσα μέχρι τοῦ θε ὑπέφεραν αἱ συναδελφαὶ Σας
ἀπ' αὐτοῦς τοὺς τυχοδιώκτας Ἑβραίουι. — εἶδατε ὅτι πολλὰ ἀπὸ
τὰς συναδελφὰς Σας ὅτι ἀπὸ τοῦς ἰσπατάλησαν την προίκα των,
ἀπὸ συνέζησαν δύο και τρεῖς χρόνους μὲ αὐτάς, τὰς ἄφησαν μὲ
δύο και τρία τέκνα, καὶ ἀνεχώρησαν διὰ την Βαβυρίαν! ὅθεν
παύσατε πρὸς Θεοῦ, παύσατε τοῦ νὰ νυμφεύεσθε τοιοῦτους τυχο-
διώκτας, διότι φθερίζετε και Φρητικίαν, και ἤδη, και ὑπόληψιν,
και ζῶν! παύσατε τὸ ἐπαναλέγεσθαι διότι θὰ ἔλθῃ μία στιγμή
νὰ κτυπᾶτε τὸ κεφάλι σας μὲ δύο λιθάρια και νὰ μὴ σᾶς πονῆ.

— Ο Κ. Φαρμακίδης ἐκνήρυξθη Βασιλεὺς τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῆς
βιογραφίας του και ὄχι ἀπολογίας, ἐπειδὴ δεν φέρει τοιοῦτον χα-
ρακτῆρα ὁ Κ. Φαρμακίδης ἕως χθὲς ἔχαιρε κάποιαν ὑπόληψιν.

διαφορετικότεραν εἰς τὸ Κοινόν, ἀλλ' ἀπὸ ἐφάνη ὑβριστῆς τοῦ
Καίρου, τοῦ Οἰκονόμου, τοῦ Θεατοῦ, ἐμπαίκτης τοῦ ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει κλήρου και τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τὸ κοινὸν ἐξέφρα-
σεν ὅτι ἦτον εὐκαταῖον ὁ καλόγηρος εὗτος ἀπὸ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὠφε-
λήτῃ, ὡς ὁ Βάμβαξ· ὁ Καίρης κ.λ. ἢ νὰ ἔλθῃ κατὰ την ὁποίαν ἔδο-
σεν, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὑπόχτεσιν νὰ ἀσκητέσθῃ ὡς Καλόγηρος, ἢ ὁ Κ.
Θεοχάρης νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς τὸ μωροκομεῖον του πρὸς ἐξάληψιν
τοῦ γενικοῦ σκανδαλοῦ ἀπὸ την κοινωνίαν μας.

— Πολλοὶ τῶν δημοσιογράφων μᾶς ἐπαρατήρησαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως
τῆς Σάλπιγγος, ὅτι ὁ τρομερὸς περὶ τῆς Νόμου τοῦ ἑσπέρτου
Πολυζαΐδου θὰ μᾶς ἐπιφέρῃ πληγὰς ἀνιάτους· και τῶντε δὲν ἐψέ-
σθησαν οἱ Κύριοι οὗτοι, διότι καθὼς βλέπομεν αἱ κρίσεις μας
δεν θὰ εὐρουσι οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος μὲ τοὺς Κυρίους Εἰσαγγελεῖς.

— Ο Κ. Α. Κ. Χ. Ἀσλάνη Βυζάντιος ὠρίσθη εἰς τὰ ἱερὰ
και ὑψηλὰ συγγράμματά του τὸν Ναστραδιν Χόντζαν κ. λ. ὅτι
οἱ χρησμοὶ τοῦ Ἀγαθαγγέλου θὰ βασιλεύσουν, και προσκαλεῖ τὸν
τυχόντα εἰς τὸν Τεκέτου διὰ νὰ λάβῃ μῖσθημα ὁ Γεννά-
δας οὗτος δημηγορεῖ ἐξηγῶν τοὺς χρησμούς ὡς ἡ Πυθία
ἐκ Τρίποδος. Πρὸ καιροῦ ἐξῆξεν ἀπὸ τοὺς χρησμούς τοῦ
Ἀγαθαγγέλου ὅτι ὁ μέλλων βασιλεύσει ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ
1840. φέρει τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα Α. Κ. Χ. Α. Β. τί εὐτυχία!!!

— Ἡ λόγιος Μελίσσα προσβάλλει δι' ἐνὸς τῶν φύλλων της,
τὸν Ταγματάρχην Κ. Ν. Σωλιώτην, ἔχει δίκαιον, διότι οὗ-
τος ἐμέμετα και ἀπεστρέφετο παντοτε τὸ ἀρλεσκινικοτραγελαι-
κὸν φάρμακον, μὲ τὸ ὁποῖον δεν αἰσχύνονται τινες νὰ παρουσιάζ-
ζονται εἰς την κοινωνίαν μας, ἀγκαλὰ τοιοῦτοι εἶναι οἱ Ἀμερικαν-
νοαγγλοψευδοπάστολοι· ἡ ἀληθέστερον εἰπεῖν τὰ πουλημένα κρέατα.

— Ἡ ἐν Ἡρακλίᾳ ἀποικία τῶν Βαβαρίζων κατὰ τὸν αἰῶνα κοστί-
ζει 60,000 δραχμὰς, δεν ἡξέυρομεν ἐν ὁ Αἰῶν εἰς την σπατά-
λην ταῦτην ἀρθμῆ και τὰς ἀγλαδας τῶν ἐν Βουκορεστία ὁμο-
γενῶν, τὰς ὁποίας συνεπέφερον μὲ ρῆτὴν ἐντολήν τοῦ νὰ διατε-
μηθῶσιν εἰς πτωχοὺς Ἑλληνας, και ἀπέναντι τῆς ἐντολῆς ταύτης
διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἀποικιστῆνας Βαβαρούς, οἵτινες κάθε Σάββα-
τον κόπτουσι μίαν ἐξ αὐτῶν και ἀπὸ τὴν ἀποτελειώσουν ἱερα-

κρυφίως, πλάττουν αποδεικτικόν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὅτι ἐφόρτες καὶ τὸ παρουσιάζουν εἰς τοὺς συντοπίτας των. Ἰδοὺ ποιοὶ σφιστρίζουν τὸν δημόσιον πλοῦτον ἰδοὺ ποιοὶ θὰ μᾶς καταστήσουν νὰ ξυώμεθα ἀπὸ τοὺς τοίχους, καὶ ἰδοὺ ποιοὶ βυζάνουν τὰ ἐκχυθέντα εἰς τὸ πολύστονον τοῦτο ἔδαρὸς μας αἵματα τῶν ἡρώων μας. Οἱ ἴδιοι ζητοῦν ἤδη ὡς μανθάνομεν νὰ τοὺς γενῇ χάρις ἀσυδοσίας διὰ ἡ ἀκόμη ἔτη πληρυνόμενοι ἀπὸ τὸ πτωχόν μας Ταμεῖον καὶ τὰς ἡρ. 12. καθ' ἕκαστον μῆνα, ἐνῶ πολλοὶ Ἕλληνας τοῦ ἀγῶνος κολοσθεμένοι ἀπὸ χεῖρας· καὶ πόδας λιμοκτονοῦν. Ἰδοὺ δικαιοσύνη! Ἄλλ' ἕως πότε ἡ μακροθυμία τῶν Ἑλλήνων!!!

- Μετὰ τὴν μεγαλητέραν μας εὐχαρίστησιν ἀναγγελλόμεν εἰς τοὺς ἀναγνώττας μας ὅτι ἡ ἐπαχθὴς σκηνὴ τῆς φιλορθοδοξοῦ ἐταιρίας τὴν ὅποιαν ἐξέψωπε τὸ φατριατικόν τοῦ ξενισμοῦ πνεῦμα ἕως τοὺς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ — καὶ ἐπέκτεινεν ἕως τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ Γυμνάσια, τὰς βιβλιοθήκας, καὶ ἐπομένως προσέγγισεν ἕως εἰς τὰ ἱερώτερα πρόσωπα τοῦ ἔθνους! ἔλυθη διὰ τῆς σοβαρᾶς συζητήσεως τῶν 12 Ἰουλίου ε. ε. εἰς τὸ ἐνταῦθα πληρωμασιοδικεῖον τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἀπεδείχθη ὅτι ἦτο σωτηριῶδες δῶλ σκοπὸν ἔχον τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὁμογενῶν μας... καὶ ὄχι ὡς ἐφραζον ἀσεβῶς οἱ ἀγύρται τὴν σφαγὴν τῶν ψυρολογιωτάτων, τὴν πυρπόλησιν τῶν βιβλιοθηκῶν, τὴν καταδάφνησιν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Γυμνασίων κ. τ. λ. χάρις εἰς τὴν γενναϊότητα τοῦ Βασίλειους μας! ὅτις διὰ τῆς φρονήσεώς του ἐπέφερε βάλσαμον δικαιοσύνης καὶ σεβασμοῦ εἰς τὸ ἔθνος του ἀπὸ τοῦ ὅποιου ἤλπιζον οἱ ἀγύρται αἵματος, διὰ νὰ ὀρσιτεθῇ ἡ ἀκόρετος αὐτῶν ψυχῇ. — οἱ ὀργανίσαντες αὐτὴν ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι, — διότι ἡ τοιαύτη ἐταιρία ὑπάρχει ἐντελῶς ζωγραφισμένη εἰς παντὸς ἀληθοῦς Ἑλλήνου καρδίαν, — (ἐκτό: εἰς τὴν τοῦ Ἐμ. Παππᾶ ὅς τις ἐπρόδ... τοὺς συνεταιρούς σου καὶ εἰς τὴν τοῦ Γενναίου Τζάμη!!!) καὶ ὁ θείων βεβαιωθῆναι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μας, ἄς ἐπιθέσῃ τὴν χεῖρα του εἰς τὸ στήθος, νὰ ἐξέτασῃ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ψυχῇ.

Χρωστούμεν προσέτι νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὸ Δικαστήριον

ἐδίκασεν Ἑλληνικῶς! μὲ τὸν πλείον ἀνεξαρτητοῦ καὶ ἀμερολήπτου χαρακτηῖρα, — ὅποια τιμὴ δὲν ἀνήκει εἰς τοὺς Δικαστάς· ὅποια δάφνης δὲν θέλει τοὺς ἐτοιμάσει ἡ ἱστορία; — ἐπίτηθε χρωστούμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ κατηγορία τοῦ Κ. Εἰσαγγελέως ἦταν αὐτόχρημα Ἀὐστριακῆ, ἢ ἀληθέστερον εἰπεῖν, ἀνετικῆ καὶ μελητικῆ, — ἐντεθεν χρωστεῖται ἀπειρος εὐγνωμοσύνη καὶ εἰς τοὺς Δικηγόρους τῆς ὑπερασπίσεως, ὅτινες ἀπέκρουσαν καὶ ἀποκεράτισαν μὲ τὴν μεγαλητέραν λογικότητα καὶ εὐστοχίαν τὰ σοφιστικὰ ὑπάγματα τῆς ἀντίτου, Εἰσαγγελικῆς κατηγορίας!

- Ὁ Τεχνόδρομος πρὸ 6. μηνῶν ἀρχῆσε νὰ γράφεται πρῶτον εἰς τὸ Γερμανικοποικαιρικόν, δεῦτερον εἰς τὸ Ἑλληνικόν, καὶ τρίτον εἰς τὸ Γαλλικόν, — ὥστε οἱ Συντάκται αὐτοῦ εἶναι 6. καὶ δύο εἰς τὸ πικραπρωματικὸν 8. πληρῶνεται ὁ καθεὶς ἀπὸ τὸ πτωχόν μας ταμεῖον 500, κατὰ μῆνα τὸ ὅλον 8,000. ἐτήσιος μισθαρπαζικῆ 96,000. καὶ 15. Ἀνσελμουστοποκλερτικὰ τὸ ὅλον 11,000. — πρῶδος τῆς μηχανῆς μας!

- Ὁ φίλος τοῦ Λαοῦ κηρύττει τὸν περίφημον Θεοχάρην ἀμαθῆ, εἶναι σκευωρία, — ὁ Κ. Θεοχάρης γνωρίζει ὅπως οὖν, ὡς μανθάνομεν τὴν Γερμανικὴν, καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἐγκρατέστερος τῆς Ἑλληνικῆς, — ἀναγνώσκει ἀπὸ πρῶτης μέχρις ἐσπέρας τὸν Τεχνόδρομον διὰ νὰ ἰδῇ ἂν ἡ Γερμανικὴ μετάφρασις δὲν νοθεύεται.

- Ὁ Κ. Ζωγράφος, ποτὲ Μαυρονικόλας! κατὰ μίμησιν τοῦ ψευδοκλήτου ἐτοιμάζεται νὰ ἐκδώτῃ εἰς φῶς τὴν βιογραφίαν του, καὶ θ' ἀπικτήσῃ δικαιοματικῶς τὸ Ἵπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὡς ψευδοκλήτος ἀπαιτεῖ νὰ ἦναι Γραμ. παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ δὲν ἠξέυρομεν ἂν θὰ ἐμπεριέχεται εἰς αὐτὴν καὶ τὸ ἐνδοξοῦ ἰφτηχῆς ριτου!!!

- Οἱ Ντελιανόπαιδες συσκευθέντες μὲ τὸν ψευδοκλήτικα καὶ μὲ τὸν Φοροτζῆ μουστιοῦ Τζοριζέτον, ἐγνωμοδότησαν τὴν Πυρπόλησιν τῆς ΦΩΝΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ! ἔχουν δίκαιον, — διότι δὲν μυρίζει οὔτε ἀπὸ ἀγυρτίας, οὔτε ἀπὸ φατριασμοῦ, οὔτε ἀπὸ ραδιουργίας, — ἀλλὰ κύριον αὐτῆς θέμα εἶναι, νὰ τζικουροπελεκᾷ ἀμερολήπτως καὶ ἀδιστακτικῶς τοὺς

Ψευδομάρτυρας τῶν 1833. τοὺς λαμβάνοντας κηρηνικῶς θυμιάματα κύτρινα G. ἔτη περίπου ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ Δακίᾳ χαρακτίζοντες τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀλυττιδῶν χρυτῶν, μετὰ τῆς ὁποίας στο λζου το πῶλος ταν, τοὺς βεζιλίδες τῆς Αἰγίνης . . . οἵτινες κολικεύσαντες δουλοφρόνως, τὸν Ῥίζον ἐπροκίσθησαν μετὰ βυθμούς καὶ θέσεις ἀνωτέρας χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν ἀπαιτούμενὴν ἰκανότητα! τάλαινα Ἑλλὰς! ἐκινδύνευσες νὰ καταστραφῆς πρότερον, καὶ ποῖον τὸ δυστύχημά σου, διότι ἐγέννησες ἐκτρώματα, εἰς καιρὸν ὅπου ἔπρεπε νὰ γεννηθῆς Ἡρώας μόνον. Εὐκταῖον ἦτο νὰ μὴν ἐμπιστεύεται ἡ ὑψηλὴ διαχείρισις τῶν δικαιωμάτων τοῦ κράτους εἰς ἀνθρώπους ἀμαθείς ἀγύρτας καὶ Μπειζαντάκους, διότι οἱ τοιοῦτοι αὐτοῖον μεταβιάζονται εἰς ἀνωτέρας θέσεις καὶ μᾶς ἀνάπτουν ἄλλας Ζωγραφιδεῖους φλόγας! Ἡ φωνὴ τῆς ἐλευθερίας τρεκουρεπέλεκτῃ Κύριε Μπειζαντάκοι! καὶ τοὺς ἰμάμιδες οἵτινες λαμβάνουν κηρηνικῶς ἀνά 300.

- Αἱ συχναὶ καὶ ἀλλεπάλληλα καταδιώξεις μας, ἡ δεκαπενθήμερος βαρυτάτη ἀσθένεια τοῦ Συντάκτου μας, ὁ κρουζακίος τοῦ διανομῆος μας καὶ τὰ κατὰ συνέπειαν τούτων μυρία ἐμπόδια, ἀνέβαλαν πρὸς καιρὸν τὴν ἐκδόσιν τοῦ τρίτου φυλλαδίου μας - διὰ ταῦτα οἱ Κ. Συνδρομηταὶ μας δὲν πρέπει νὰ μᾶς νομίσωσι μεροληπτικούς διότι τὸ πάθος τοῦτο τὸ μισοῦμεν καὶ τὸ ἀποστρεφόμεθα, -- καὶ διὰ νὰ ἐλαφρῶσωμεν αὐτοὺς, ἀπὸ πᾶσαν ἐνδεχομένην διαφορετικὴν ὑπόνοιαν παρατηροῦμεν ὅτι τοῦ λοιποῦ θέλομεν τακτοποιήσει τὴν ἐκδόσιν, τοῦ συγγράμματός μας ὅσον τὸ δυνατόν, καὶ ὅτι ἡ συνδρομὴ αὐτοῦ [ἔδει] πληρῶνεσθαι ἀναλόγως δηλ. 3. φυλλάδια ἔδει ἀποτελοῦν μίαν τριμηνίαν, καὶ ἐπεξῆς.

- Ἡ Μελίσσα ἔχει ὡς τροφὴν τῆς τὴς νυκτερινῆς δῆθεν κλοπῆς ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, - καὶ τὰς κατὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἄλλων ἐντίμων προσώπων, λιβελλοεπιγράσεις τῆς, - παρατηροῦμεν εἰς τὸ κοινόν, λόγῳ δικαιοσύνης, ὅτι τὰ μὲν χαρακτηρίζουν τὸ πρὸς τὸν Κ. Τζῆνον πάθος τῆς, τὰ δὲ τὴν πρὸς τοὺς συστήσαντας αὐτὴν ἔτροδοξοὺς ὑπόσχεσίν τῆς.

- Τοῦ ὑποβολέως τῆς Μερίσσης ΨΕΥΔΟΚΑΗΤΟΥ, καὶ ὅχι Θεοκλήτου ἀγύρτικῆς Βιογραφία, ξανατυπώνεται μετὰ νομίσματα Ἀγγλοικῆ μερικὰ ἔτι καὶ μετὰ προσθαφαιρέσει.

- Ὁ Κ. Ζωγράφος καυχόμενος, εἶπεν εἰς τινὰς ὅτι εἰάν ὁ Βασίλειος δὲν ὑπογράψῃ, τὴν Συνθήκην μου, θὰ τὸ εἰπθῶνθῃ, καὶ ἡμεῖς, καὶ τὸ ἔθνος του καὶ θὰ τὸ μετανοήτῃ ἰδοὺ ἀπόδειξις τρανωτάτη ὅτι ὁ Κ. Ζ. ἔχει ἀνταπόκρισιν μετὰ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνωμότας τοῦ Ἀργυροπούλου καὶ λοιποῦ, καὶ ὅχι μόνον προσπαθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν καταχθόνιον συνθήκην του, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλοις, ραδιουργεῖ διὰ νὰ ἀνείξῃ εἰς τοὺς αὐτοὺς Ἑλλήνας τὰς αἰμοσταγεῖς σκηνὰς τοῦ 1821. -- καὶ τοῦτο μαρτυρεῖται, καὶ ἀπὸ τὴν ἀλαζώνειον νότα τοῦ Κ. Μουσούρα πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρνησιν » . . . ὅτι δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ ἄλλους ὡς Ἑλλήνας, παρὰ μόνον τοὺς αὐτόχθονας . . . » ἀλλ' ἐρωτῶμεν τὸν Κ. Μουσούραν ποῖος Ἕλλην θέλει ν' ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὴν ἐξοχότητά του! ἐνθα ἀναγνωρίζεται τοιοῦτος διὰ τῶν θυσιῶν του καὶ ἐκδουλεύσῃ του; ἢ μήπως ἐνόμισεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξίππάζεται ἀπὸ τοιαύτας φοβέρας! ὅχι, - διότι ὁ Βασίλειος τῶν Ἑλλήνων! εἶναι νέος, μετὰ Εὐρωπαϊκὴν ἀνατροφὴν, μετὰ Ἑλληνικὴν φιλοτιμίαν, μετὰ εὐσεβήματα τῶν ὅντων γενναῖα, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά ἀναπτερεῖ ὡς ἐκείνη τοῦ Ἀλεξάνδρου διὰ τὸ στάδιον τῆς δόξης! Καὶ δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐν ὅσῃ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις εἶναι ἐνωμένη μετὰ τοὺς Ἑλληνας σταθερῶς, δὲν φοβεῖται οὔτε καταχθόνιον τινα Πολιτικὴν . . . οὔτε τόξα ἐχθρικὰ, διότι καὶ τὴν μὲν δύναται νὰ περιφρονήσῃ ἀπὸ ὅποιον δῆποτε καὶ ἂν ἐξέρχεται πηγῆν, καὶ τὰ τόξα τῆς ἄλλης νὰ καταστρέψῃ καὶ νὰ κατασυντρίψῃ ὡς ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, καὶ τὰς κατακτημένας αὐτῆς ἐπαρχίας νὰ ἐλευθερώσῃ, καὶ τὸν Θρόνον τῆς νὰ στήσῃ συμφώνως μετὰ τὰς εὐχὰς 40. ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, ἐκεῖ ὅπου παρὰ τῆς Θεῆας Πρηνείας ἐκλήθη, ἀμήν!!!, Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει, !

- Ὁ Κ. Γράφ εἰσήκουσεν εἰς τὰς εὐχὰς μας, αἵτινες ἐξήρχοντο ἀπὸ αἰσθημα πατριωτισμοῦ καὶ δικαιοσύνης, καὶ ἀπέβαλε τὸν Εἰζογοθάρτην τοῦ Κ. Ἀρμανσπέργου Κ. Νοὲλ ἐκ τῆς Β. Θυρωρίας! - ἡ πράξις αὕτη ὅσον δικαιολογεῖ τὴν ἀποπομπὴν τοῦ τοιοῦτου ἀγύρτου

καὶ σπυγίου ἀπὸ τῆν Β. Αὐλῆν! ἄλλο τότεν τιμῆ του Κ. Γράφ
καὶ του συνιστᾶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ εἰς του Θεόνου!

— „ Ἡ κακὴ Βουλὴ τῶ βουλευσαντι κακίστη „

Οἱ κεραυνοὶ τοὺς ἐποίους ἠτοίμαζεν ὁ Κ. Τυπάλδος Εἰσαγγελεὺς
κατὰ τῆς φωνῆς τῆς ἐλευθερίας! ἐστράφησαν κατὰ τῆς κεφαλῆς του
μὲ τὴν αἰώνου παύσιν του! χάρις εἰς τὴν δικαιοσύνην του Βασιλέως
μας! Τοιαύτην πτώσιν ἐπευχόμεθα εἰς ὅλους τοὺς χασαπίδες του τύ-
που καὶ ἐξαιρέτως εἰς τοὺς, ὅτι ἤθελε τολμήσουν νὰ εἰσάξουν εἰς
δικὴν τὴν φωνὴν τῆς ἐλευθερίας ἢ νὰ τὴν κατάσχουν πρὸ τῆς δη-
μοσιεύσεως, ὡς ὁ εὐσυνείδητος Τυπάλδος καὶ ὁ συντοπίτης ΤΟΥ Τζαγ-
καρόλας, οἵτινες μετὰ τὴν τρομερὰν κατάτρεψίν των εἰς τὸ βιβλιο-
θετεῖον ἐνήργησαν καὶ νέας κατασχέσεις ἐνταῦθα εἰς τὸ ἄστυλιν τῆς
εἰκίας μας εἰς τὰς ἀγυῖάς καὶ πλατείας καὶ εἰς τὰ καφενεῖα, ἐπειτα
εἰς Ἄργος, εἰς Πάτρας, εἰς Κόρινθον, εἰς Τρίπολιν καὶ ἄλλαχού.
— ἡμεῖς μ' ὅλα ταῦτα διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτὰς του Κ. Τ. θέλο-
μεν τοῦ ἱστοριογράφου τὸν βίον του ὡς ἐκεῖνου του Κ. Ζωγράφου,
διὰ νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὸν ἔντιμον αὐτοῦ χαρακτήρα, καὶ τὴν
εὐσυνείδητον διαγωγὴν του, — ὅστις ἀρνεῖται καὶ τὴν παραλαβὴν
τῶν φύλλων μας — ἐνῶ μᾶς τ' ἀρπαξὲ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως.

— Λέγετε, ὅτι ὁ Συναξαριστὴς τῆς Μελίσσης Κ. Σ. Θεοχαρό-
πουλος, διὰ τὰς πρὸς τὴν Πατρίδα χρυσᾶς του ἐκδουλεύ-
σεις — διότι ἐπὶ τῆς Διτικῆσώς του εἰς τὴν Αἰτωλίαν εὐδοκίμησε
ρᾶ μάλιστα, ἀποστρεφόμενος τὰ κίβδηλα νομίσματα! |
καὶ διότι, ἡ εἰς τὰ 1833 εὐσυνείδητος μαρτυρία του, περ' εἰδίᾳ
αἵμα ἀθῶων πολιτῶν ἔγινεν ὑποψήμιος δι' ἈΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ του
Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, καὶ συνάμα ἀνταμειβεται μὲ τὸν Με-
γαλόσταυρον του Σωτῆρος! |

— Ὁ Βασιλεὺς μας, ὡς μανθάνομεν, ἔχει 28 χιλ. ἀναφορὰς ὑπ'
ἔμην του, καὶ καταγίνεται νυχθημερὸν διανεμὸν εἰς αὐτὰς τὴν
Β. του δικαιοσύνην μὲ ἀνεκφραστον ζῆλον, — πλὴν ὁ ἀριθμὸς
αὐτῶν ἡμέραν παρ' ἡμέραν αὐξάνει!

Τὸ πλείττον μέρος αὐτῶν, καὶ σχεδὸν τὸ ὅλον, ἀνάγει ὡς βι-

δικιόμεθα εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἑνωτικῶν Β. Γραμματεῖαν αἰτίας
ἐτυμωσθησαν εἰς τὰς ἐνδόξους ἡμέρας του Κ. Ν. Θεοχάρη!
χρὴς εἰς τὴν δραστηριότητά του, καὶ κριστοσύνην του! — ἀγαθὰ οἱ
ἔνωταινοὶ κατὰ τὸ πάλαιματον μᾶς κἀκουνὸν νὰ ἐνθυμούμεθα τοὺς ἀπο-
θαμμένους. Ὁ Ἕλλην. Λαὸς ἀχρηστε νὰ γογγύξῃ καὶ νὰ συναίσθανεται
ἐνδομύχως τὴν πτώσιν του Ἕλλη. ος Γ. Γλαράκη, ἡμεῖς αὐτοὶ ἐστά-
θημεν καὶ τὸ ὁμολογοῦμεν λόγῳ δικαιοσύνης, αὐτήκοοι τῶν παρα-
πόνων ἀπὸ πολλοὺς πολλὰς, καὶ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἔλλοτε
ἴτως καὶ ἤδη πολιτικούς ἀσπόνδους ἐχθροὺς του Κ. Γλαράκη!
— λυπούμεθα ὅμως πολὺ, διότι τὸ στενὸν του φύλλον μας δὲν
μᾶς τὸ ἐπιτρέπει νὰ ἐπιφέρωμεν τὰς περὶ του σποδομιοτάτου του-
του ἀντικειμένου παρατηρήσεις μας ἐν ἐκτίσει.

— Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς δικάζονται εἰς τὸ ἐνταῦθα Πλημ-
μελειοδικεῖον τὰ δύο φυλλάδια τῆς Σάλπιγγος, ὡς ὑπαρχούσης δὴ-
θην εὐοχῆς τρομερῶν ἐγκλημάτων εἰς αὐτὴν — περὶ τῆς κατηγορίας
ταύτης θέλομεν ἐκτακτῆ εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον μας καθὼς καὶ
περὶ τῆς δίκης μας — ἐν τούτοις συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν
29 Ιουλίου ὡς πᾶν περιεργον, εἰς τὴν ὅποιαν θέλει ἀποδείξομεν
ὅτι τὸ ὕψωμα τῆς κατηγορίας μας ἐξυψάνθη μόνον καὶ μόνον
διὰ τὴν περιπτειλὴν τὴν ἐαδασίν μας!

— Ὁ πρὸ ὀλίγου κριμνησθεὶς τῆς Εἰσαγγελικῆς καθέδρας Κ. Π. Τυ-
πάλδος, — εὐχαριστεῖτο νὰ βλέπῃ τὰς βιομηχανίας τῶν Ἑλλήνων ἀ-
συντάκτους — διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἐπέισθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ Τυπογρα-
τοῦ Κ. Κωνσ. Κατόρχου ὡς Συναγματικόν, ἀλλ' ἐζήτησε διὰ νὰ ἦναι
ἀσύστατον.

ΕΠΙΟΠΟΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕἰΣΑΓΓΕΛΕΙΣ.

Ἡ Σάλπιγξ τῆς Ἐλευθερίας, ὅελε
ἐκδίδεσθαι, ἀνὰ πλῆξιν τριακοστὴν πέμπτην.

Εἰσοποιήσεις.

Ἐπειδὴ τινὲς διέσπειραν ὅτι καταχωρῶ ἄρθρα εἰς τὴν Σάλπιγγα,
διὰ ταῦτα κηρύττω δημοσίως ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, ἀλλ'
οὔτε λαμβάνω μέρος εἰς τὴν σύνταξίν της κ. λ.

Ἀθῆναι 18 Ιουλίου 1840. ΚΩΝΣΤ. ΚΑΤΟΡΧΗΣ.

-- Βεβαίως μεθα θετικῶς, ὅτι ὁ Κ. Διοικητὴς ἐπέταξε πειθαρχικῶν ποινῶν εἰς τὸν χρηστὸν καὶ ἀεκάκτου Δημάρχου Ἀθηνῶν Κ. Καλλιπρόου. -- τὸ κοινὸν πεπεισμένον περὶ τῆς διαγωγῆς τοῦ Κ. Δημ. ἐξέφρασθη γενικῶς περὶ τῆς καύσεώς του, -- καὶ μάλιστα τὴν θεωρεῖ συμφωνοῦν μετὰ τὴν εἰς τὸ 1838 ἀιθαίρετον παύσιν τοῦ Δημάρχ. Καλαθρόπουλον διοικοῦντος τοῦ Κ. Γ. Λεβέντη, ἡ ἀθωώτης τοῦ ὁποίου ἀπεδείχθη ἐναργῶς, ἀμα μετὰ τὴν δραστήριον ἐπὶ τῶν πράξεών του ἐξέλεγε. παρὰ τοῦ Κ. Γ. Χρυσίδου συμβούλου τῆς ἐπὶ τῶν Ἑσῶτ. Β. Γραμματ. Ἡ παύσις αὕτη κατετάραξε τὸ κοινόν, καὶ ἐτρόμαξε τοὺς εἰς τὰ περίεξ τῆς Ἀττικῆς Δημάρχους, οἵτινες φοβούμενοι μήπως πέτωσιν εἰς τὴν αὐτὴν τρομερὰν ὄργην τοῦ Κ. Διοικητοῦ ἠναγκάσθησαν νὰ παραμελήτωσι κάθε ἄλλην τὴν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ συγχοχαιρετοῦν τὸν Κ. Διοικητὴν ὄχι με κενὰς χεῖρας· ἀλλὰ τὸ μόνον τὸ ὅποσον δυνάμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὸν Κ. Α. εἶναι ὅτι τὸν βλέπομεν νὰ ἦναι διαφορετικώτερος, ἀπ' ὅτι τὸν ἠκούσαμεν νὰ ἦναι περὶ τὰ 1815 καὶ ἐφεξῆς ἐν Βουκορεστίῳ καὶ ἀποροῦμεν πῶς τόσον εὐκόλῳ οἱ ἄνθρωποι ἀλλάζουσι καὶ τρόπον καὶ φρόνημα.

-- Ἡ ἀτομικὴ ἀσφάλεια τῶν Δημοσιογράφων τῆς Πρωτεύουσας κατήντησεν ἐπικίνδυνος, -- Πράδειγμα τῶν λόγων μας οἱ Συντάκται τοῦ Σωτήρος, τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἑλπίδος, -- ἐξ ὧν οἱ μὲν ἐπιβουλεύθησαν ἐν τῷ σκότει, ὁ δὲ τῆς Ἑλπίδος ἐπαυτοβόρω, -- καὶ προσφάτως ὁ εἰς τοῦ Πειραιῶς ἐξοστρακισθεὶς ἐν μεσοκυκτίῳ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἄνευ ἀμάξης Φιλολαΐτης. -- καὶ τελευταῖον ὁ τῆς Σάλπιγγος, ὅστις εἶδε πλέον κοντὰ τὸν κίνδυνον ἐπαπειληθεὶς ἀπὸ τὸν Γεννάδα Θ. Γρίβαν. -- «ἀλλ' εἰς αὐτὸν παρατηροῦμεν» ὅτι οὔτε αἰ φοβερτικαί του ἐκφράσεις μᾶς ἐξιπάξουν, οὔτε αἰ τρομακτικαί του παραγγέλαι με. . . μᾶς κάμουν τὴν παραμικρὰν ἐντύπωσιν, καὶ ἂς συλογισθῇ πᾶς τις ὅτι ζῶμεν ἐν μέσῳ κοινωνίας -- καὶ ὅτι ἡ ἀσφάλεια ἐκάστου πολίτου περιφρουρεῖται ὑπὸ τὴν κραταίαν Διγίδα τῶν Βασιλικῶν νόμων καὶ ὄχι ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῆς ἀιθαίρεσίας.

Ὁ Συγγραφεὺς

Θ. Ι. ΛΕΙΩΤΗΣ.

(ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΩΝΣΤ. ΚΑΣΤΟΡΧΗ.)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Συνέχεια τῶν ἄθλων τοῦ ἐν Γαλατζίῳ Ἑλλ. Ὑποπροξένου. — Ὁ Γενιτζαρισμός. — Ἡ ἑορτὴ τῆς 26 Ἰουλίου τῶν 1822. — Ἡ φαρμακίδειος συμμορία. — ΠΟΙΚΙΛΑ κ.τ.λ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Διὰ τοὺς ἐν τῇ Πρωτευούσῃ . . . Δραχ. 14

Διὰ τοὺς ἐς τὰς Ἐπαρχίας . . . " " 16

Διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ Κράτους . . . " " 20

Ἡ συνδρομὴ θέλει εἶσθαι δεκτὴ διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλλ. Ἐπικρατείας τοὐλάχιστον διὰ τριμηνίαν, — διὰ δὲ τοὺς ἐκτὸς ἑξαμηνίαν.